

Si Hesus bilang “Ang Daan,” ang Pagkasaserdote ni Melquisedec, ang Pagpunit ng Lambong, at ang Paglapit sa Diyos

Pinagsasama ng diskursong ito ang buong saklaw ng katuparan ng Yom Kippur sa gawaing pagtubos ni Hesus, ang pagpunit ng tabing, si Hesus bilang “ang daan,” ang pagkasaserdote ni Melquisedec (kabilang ang tinapay at alak), ang komunikasyon ng Banal na Espiritu, ang komunyong, at ang papel ng mananampalataya bilang isang templo. Tinatalakay nito kung paano nakakaapekto ang mga elementong ito sa komunyong at paglapit sa Diyos, na nakabatay lamang sa Banal na Kasulatan.

1. Yom Kippur sa Lumang Tipan

Ang Yom Kippur, na detalyado sa Levitico 16, Levitico 23:26-32, at Mga Bilang 29:7-11, ay ang Araw ng Pagbabayad-sala, ang tugatog ng sistema ng sakripisyo ng Israel, na naglilinis sa tabernakulo at sa mga tao upang maibalik ang kanilang tipan sa Diyos:

- Mataas na Saserdote: Ang mataas na saserdote (si Aaron o mga kahalili) ay pumapasok sa Dakong Kabanal-banalan sa likod ng tabing minsan sa isang taon dala ang dugo, na nag-aalok ng pagbabayad-sala para sa kanyang sarili at sa Israel (Lev 16:2-6, 16:11-14). Ang kanyang pagpasok ay pinaghihigpitan, at hinihiling niya ang isang handog para sa kasalanan para sa kanyang sarili dahil sa kanyang pagkakasala (Lev 16:11).
- Mga Hain: Isang toro ang inihahandog para sa mga kasalanan ng pari, at isang kambing para sa mga kasalanan ng bayan, at ang dugo ay iwiniwisik sa luklukan ng awa upang magbayad-sala (Lev 16:11, 16:15-16).
- Kambing na Handog sa Kasalanan: Ang pangalawang kambing, pagkatapos ikumpisal ng mataas na saserdote ang mga kasalanan ng Israel, ay dadalhin ang mga kasalananang iyon sa ilang, na sumisimbolo sa kanilang pag-alis (Lev 16:20-22).
- Insenso: Ang mataas na saserdote ay nagsusunog ng insenso, na lumilikha ng ulap upang protektahan siya mula sa kaluwalhatian ng Diyos sa Kabanal-banalan, na pumipigil sa kamatayan (Lev 16:12-13). Ang insenso ay sumisimbolo sa panalangin (Awit 141:2, “Maibilang nawa ang aking panalangin na parang insenso sa harap mo”).
- Paglilinis: Nililinis ng dugo ang tabernakulo, altar, at ang mga tao mula sa karumihan ng kasalanan, tinitiyak na mananatili ang presensya ng Diyos (Lev 16:16-19, 16:30).
- Pagtatapat: Ang pagtatapat ng mataas na saserdote sa ibabaw ng kambing na isinakripisyo ay naglilipat ng mga kasalanan ng Israel (Lev 16:21).
- Pahinga at Paghihirap: Ang Israel ay nagpapanatili ng kapahingahan tuwing Sabbath, hindi nagtatrabaho, at nagdurusa (malamang na nag-aayuno), na nagpapakita ng kapakumbabaan at pag-asa sa awa ng Diyos (Lev 16:29-31, Lev 23:27-32).
- Pakikipagkasundo: Ang luklukan ng awa, na winisikan ng dugo, ay kung saan nakikipagtagpo ang Diyos sa Israel (Lev 16:14, Exodo 25:22), ngunit ang pagpasok ay limitado lamang sa mataas na saserdote.
- Saklaw ng Pangkalahatan at Indibidwal: Saklaw ng Pagbabayad-sala ang buong kapulungan at mga kasalanan ng bawat isa (Lev 16:17, 16:30).

- Ilang: Ang pagkatapon ng kambing na dapat sana’y salarin sa isang tiwangwang na lugar ay nag-aalis ng kasalanan (Lev 16:22).

Ang belo na naghihiwalay sa Banal na Lugar mula sa Kabanal-banalan ay sumisimbolo sa harang sa pagitan ng kabanalang Diyos at ng kasalanan ng tao (Lev 16:2), na nagbibigay-diin sa limitadong pagpasok at sa pansamantalang katangian ng mga ritwal ng lumang tipan, na nangangailangan ng taunang pag-uulit (Lev 16:34).

2. Katuparan ni Hesus ng Yom Kippur

Ang Bagong Tipan, lalo na ang Mga Hebreo, ay nagpapakita ng kamatayan, muling pagkabuhay, at pag-akyat ni Hesus bilang ang sukdulang katuparan ng Yom Kippur, na binabago ang pansamantala at makalupang mga ritwal nito tungo sa isang walang hanggan at makalangit na katotohanan:

- Mataas na Saserdote sa Orden ni Melquisedec:
 - Si Hesus ang walang hanggang, walang kasalananang mataas na saserdote ayon sa orden ni Melquisedec (Hebreo 4:14, 5:6, 7:17, 7:24-25), nakahihigit sa pagkasaserdote ng mga Levita. Hindi tulad ni Aaron, na nangailangan ng pagbabayad-sala para sa kanyang sarili (Lev 16:11) at ang pagkasaserdote ay pansamantala lamang dahil sa kamatayan (Hebreo 7:23), si Hesus ay “laging nabubuhay upang mamagitan” (Hebreo 7:25). Ang kanyang pagkasaserdote, na kahawig ng kay Melquisedec (Hebreo 7:3, “walang simula ng mga araw o katapusan ng buhay”), ay walang hanggan at perpekto (Hebreo 7:11-28).
 - Pumapasok Siya sa makalangit na santuwaryo, hindi sa makalupang tabernakulo, dala ang Kanyang sariling dugo (Hebreo 9:24, 9:12), na ginagampanan ang tungkulin ng mataas na saserdote (Lev 16:2-3).
- Sakripisyo at Kambing na Ibinukod:
 - Ang kamatayan ni Hesus sa krus ang sukdulang handog para sa kasalanan (Hebreo 9:26, “Siya’y napakita nang minsanan... upang alisin ang kasalanan sa pamamagitan ng paghahain ng kanyang sarili”) at kambing na sakripisyo (1 Pedro 2:24, “Siya rin ang nagdala ng ating mga kasalanan sa kanyang katawan sa ibabaw ng kahoy”; Isaías 53:6, “Ipinasan sa kanya ng Panginoon ang kasamaan nating lahat”). Ang kanyang dugo, na ibinuhos sa labas ng Jerusalem (Juan 19:17, Hebreo 13:12), ay permanenteng nagbabayad-sala (Hebreo 10:10) at nag-aalis ng kasalanan, hindi tulad ng taunang mga handog sa Yom Kippur (Lev 16:15-22).
 - Ang kaniyang handog ay isang “mabangong handog” (Mga Taga-Efeso 5:2), na katumbas ng nakalulugod na amoy ng Yom Kippur (Lev 1:9).
- Insenso bilang Panalangin:
 - Ang mga panalangin ni Hesus sa lupa, lalo na ang Kanyang panalangin bilang punong pari (Juan 17:9-20), at ang kanyang patuloy na pamamagitan sa langit (Hebreo 7:25, Roma 8:34) ay siyang tumutupad sa ulap ng insenso (Lev 16:12-13). Ang mga panalangin ng mga mananampalataya ay pumapailanlang bilang insenso sa pamamagitan Niya (Pahayag 5:8, “mga gintong mangkok na puno ng insenso, na siyang mga panalangin ng mga banal”; Pahayag 8:3-4).
 - Iniuugnay ng Awit 141:2 ang panalangin sa insenso, na pinatibay ng pamamagitan ni Hesus (Juan 16:23-24).
- Paglilinis:
 - Nililinis ng dugo ni Hesus ang makalangit na santuwaryo (Hebreo 9:23-24) at ang mga konsensya ng mga mananampalataya (Hebreo 9:14, 1 Juan 1:7, “Ang dugo ni Hesus na kaniyang Anak ay naglilinis sa atin sa lahat ng kasalanan”). Ito ay higit pa sa pansamantalang paglilinis ng Yom Kippur (Lev 16:16-19).
- Pag-amin at Paglilipat ng Kasalanan:
 - Pinapasan ni Hesus ang mga kasalanan ng sangkatauhan (Isaías 53:6, 1 Pedro 2:24), na ginagampanan ang papel ng kambing na sisirain ang kasalanan (Lev 16:21). Ang mga pagtatapat ng mga mananampalataya ay naririnig sa pamamagitan ng Kanyang pamamagitan (1 Juan 1:9).

- Pahinga at Paghihirap:
 - Ang natapos na gawain ni Hesus ay nagbibigay ng walang hanggang kapahingahan (Hebreo 4:9-10, “Isang kapahingahan sa Sabbath para sa bayan ng Diyos”; Mateo 11:28, “Magsiparito kayo sa akin... at kayo’y bibigyan ko ng kapahingahan”), na higit pa sa taunang kapahingahan ng Yom Kippur (Lev 16:31).
- Pagkakasundo:
 - Ang dugo ni Hesus ang pampalubag-loob (Mga Taga-Roma 3:25, na nauugnay sa luklukan ng awa), na nakikipagkasundo sa sangkatauhan sa Diyos (Mga Taga-Colosas 1:20, Mga Taga-Roma 5:10-11). Ang kanyang gawain ay nagpalaganap ng pagkakasundo sa ilalim ng Yom Kippur (1 Juan 2:2).
- Paglapit sa Diyos:
 - Binubuksan ni Hesus ang direktang daan patungo sa presensya ng Diyos (Hebreo 10:19-22, “pagkatiwala sa pagpasok sa mga banal na lugar sa pamamagitan ng dugo ni Hesus”), hindi tulad ng limitadong pagpasok noong Yom Kippur (Lev 16:2).
- Saklaw ng Korporasyon at Indibidwal:
 - Saklaw ng pagbabayad-sala ni Hesus ang lahat (1 Timoteo 2:5-6) at mga indibidwal (Juan 3:16), na siyang tumutupad sa dalawahang saklaw ng Yom Kippur (Lev 16:17).
- Ilang at Pagdurusa sa Labas ng Kampo:
 - Ang pagpapako kay Hesus sa krus “sa labas ng pintuan” (Hebreo 13:12, Juan 19:17) ay katumbas ng pagkatapon ng kambing na dapat parusahan ng kasalanan (Lev 16:22).

3. Ang Pagpunit ng Lambong bilang Katawan ni Kristo

Ang pagkapunit ng tabing ng templo noong pagkamatay ni Hesus (Mateo 27:50-51, Marcos 15:37-38, Lucas 23:45-46) ay isang banal na gawa, na kinilala sa Hebreo 10:20 bilang Kanyang katawan (“sa pamamagitan ng tabing, ibig sabihin, sa pamamagitan ng kanyang laman”):

- Paglapit sa Diyos: Ang pagkapunit ng tabing ay nag-aalis ng hadlang ng kasalanan, na nagbubukas ng isang “bago at buhay na daan” patungo sa presensya ng Diyos (Hebreo 10:19-20). Tinutupad nito ang limitadong pagpasok sa Yom Kippur, kung saan tanging ang mataas na saserdote lamang ang pumapasok sa likod ng tabing (Lev 16:2).
- Katuparan ng Hebreo 9:8: Sinasabi sa Hebreo 9:8, “Hindi pa nabubuksan ang daan patungo sa mga banal na lugar habang nakatayo pa ang unang tabernakulo,” na nagpapahiwatig ng mga limitasyon ng lumang tipan. Ang pagkapunit ng tabing ay nangangahulugan ng katapusan ng mga hadlang na ito, dahil ang sakripisyo ni Hesus ay ginagawang lipas na ang tabernakulo sa lupa (Hebreo 8:13, 9:11-12).
- Katawan ni Hesus: Ang Kanyang nabasag na katawan sa krus (Juan 19:34, Hebreo 10:5-10) ang siyang daan ng pagpasok, na pumapalit sa paghihiwalay ng tabing ng direktang pagpasok sa Diyos (Hebreo 10:22).
- Banal na Inisyatibo: Ang pagpunit “mula sa itaas hanggang sa ibaba” (Mateo 27:51) ay nagmumungkahi ng gawa ng Diyos, hindi ng pagsisikap ng tao, na naaayon sa natapos na gawain ni Hesus (Juan 19:30, “Natapos na”).

4. Si Hesus bilang “Ang Daan” sa Juan 14:6

Ang pahayag ni Hesus, “Ako ang daan, at ang katotohanan, at ang buhay. Walang sinuman ang makakapunta sa Ama kundi sa pamamagitan ko” (Juan 14:6), na sinabi sa Kanyang mga alagad (Juan 14:1-5), ay nagbibigay-kahulugan sa Kanyang natatanging tungkulin:

- Ang Daan: Si Hesus ang tanging landas patungo sa Ama, na siyang tumutupad sa pamamagitan (1 Timoteo 2:5, “Isang tagapamagitan sa Diyos at sa mga tao, ang taong si Cristo Jesus”). Ang kanyang sakripisyo at

pagkasaserdote ay nagbibigay ng daan, na higit pa sa mataas na saserdote noong panahon ng Yom Kippur (Lev 16:2).

- Ang Katotohanan: Siya ang kumakatawan sa paghahayag ng Diyos (Juan 1:14, 17:17), na siyang tumutupad sa Kautusan (Mateo 5:17).
- Ang Buhay: Siya ang nagbibigay ng buhay na walang hanggan (Juan 10:10, 11:25, Roma 6:23).
- Koneksyon sa Belo: Ang punit na belo, ang Kanyang katawan (Hebreo 10:20), ay ang “bago at buhay na daan,” na direktang nakahanay sa “daan” sa Juan 14:6. Ang Kanyang kamatayan ay nagbubukas ng daan patungo sa Ama, na tinutupad ang Kanyang inaangking pag-aangkin.
- Koneksyon sa Yom Kippur: Si Hesus bilang “daan” ay pumapalit sa pansamantalang pamamagitan ng mataas na saserdote ng Kanyang walang hanggang pagkasaserdote (Hebreo 7:25).

5. Ang Pagkasaserdote ni Melquisedec at ang Tinapay at Alak

Si Melquisedec, na ipinakilala sa Genesis 14:18-20 at ipinaliwanag sa Hebreo 7:1-17, ay naglalarawan sa pagkasaserdote ni Hesus:

- Walang Hanggang Pagkasaserdote: Si Melquisedec, “walang ama o ina o talaangkanan, na walang pasimula ng mga araw ni katapusan ng buhay” (Hebreo 7:3), ay kahawig ni Hesus, na ang pagkasaserdote ay magpakailanman (Hebreo 7:24).
- Hari at Saserdote: Bilang hari ng Salem at pari ng Kataas-taasang Diyos (Genesis 14:18, Hebreo 7:1), pinagsasama niya ang mga tungkuling ginampanan ni Hesus (Zacarias 6:13, “Siya’y magtataglay ng karangalang maharlika, at uupo at mamamahala sa kaniyang trono”).
- Tinapay at Alak: Si Melquisedec ay “naglabas ng tinapay at alak” (Genesis 14:18), isang gawaing pakikisama o pagpapala ng mga pari kay Abram, na naiiba sa mga sakripisyo ng dugo noong Yom Kippur. Ito ay naglalarawan ng Hapunan ng Panginoon, kung saan ang katawan (tinapay) at dugo (alak) ni Hesus ay nagtatatag ng bagong tipan (Mateo 26:26-28, 1 Corinto 11:24-25).
- Kataas-taasan: Ang kadakilaan ni Melquisedec, na ipinakita ng ikapu ni Abraham (Hebreo 7:4-10), ay ginawang mas mataas ang kanyang pagkasaserdote kaysa sa orden ng mga Levita (Hebreo 7:11), na sumasagisag sa perpektong pagkasaserdote ni Hesus (Hebreo 7:17, “Ikaw ay isang saserdote magpakailanman, ayon sa orden ni Melquisedec”).
- Koneksyon sa Yom Kippur: Ang mataas na saserdoteng Levita ng Yom Kippur ay nag-alay ng dugo (Lev 16:14-15), ngunit ang pagkasaserdote ni Melquisedec, kasama ang tinapay at alak, ay tumutukoy sa isang mas mataas na antas. Si Hesus, sa antas ni Melquisedec, ay tinupad ang pagbabayad-sala ni Yom Kippur gamit ang Kanyang dugo (Hebreo 9:12) at nagtatatag ng pakikipag-isa sa tinapay at alak (1 Corinto 11:24-25), na iniuugnay ang Kanyang pagkasaserdote sa parehong ritwal.
- Koneksyon sa Komunion: Ang tinapay at alak ni Melquisedec (Genesis 14:18) ay direktang naglalarawan sa mga elemento ng komunion, na nagpapatibay sa papel ni Hesus bilang walang hanggang saserdote na namamagitan sa bagong tipan (Hebreo 8:6).
- Koneksyon sa “Daan”: Si Hesus bilang “daan” (Juan 14:6) ay kinakatawan ng Kanyang pagkasaserdoteng Melquisedec, kung saan iniaalay Niya ang Kanyang sarili (katawan at dugo, tinapay at alak) bilang daan patungo sa Ama (Hebreo 10:20).

6. Ang Katawan ng Mananampalataya bilang Isang Templo

Ang mga mananampalataya ay mga templo ng Banal na Espiritu, nang paiba-iba at sama-sama:

- 1 Corinto 6:19-20: “Ang inyong katawan ay templo ng Espiritu Santo na nasa inyo... Kayo’y binili sa halaga. Kaya’t luwalhatiin ninyo ang Diyos sa inyong katawan.”

- 1 Corinto 3:16-17: “Kayo ang templo ng Diyos at... ang Espiritu ng Diyos ay nananahan sa inyo.”
- Mga Taga-Efeso 2:21-22: Ang simbahan ay “isang banal na templo... isang tahanan ng Diyos sa pamamagitan ng Espiritu.”
- 2 Corinto 6:16: “Tayo ang templo ng Diyos na buhay” (tingnan ang Levitico 26:12).

Koneksyon sa Yom Kippur:

- Dinalisay ni Yom Kippur ang tabernakulo para sa presensya ng Diyos (Lev 16:16). Dinadalisay ng sakripisyo ni Hesus ang mga mananampalataya (Hebreo 9:14), ginagawa silang mga templong tinitirhan ng Espiritu (1 Corinto 6:19), tinutupad ang pananahan ng Diyos sa piling ng Kanyang bayan (Exodo 25:22).

Koneksyon sa Belo:

- Ang punit na tabing (Hebreo 10:20) ay nagbubukas ng daan, na nagbibigay-daan sa pananahan ng Espiritu, na nagbabago sa mga mananampalataya tungo sa mga templo (2 Corinto 6:16).

Koneksyon sa “Ang Daan”:

- Si Hesus, bilang “daan” (Juan 14:6), ay ginagawang templo ang mga mananampalataya sa pamamagitan ng pagbibigay ng landas patungo sa Ama, kung saan nananahan ang Espiritu (Juan 14:16-17).

Koneksyon kay Melquisedec:

- Ang pagkasaserdote ni Hesus bilang Melquisedec (Hebreo 7:17) ay naglilinis sa mga mananampalataya bilang mga templo sa pamamagitan ng Kanyang dugo (Hebreo 9:14), kasama ang tinapay at alak ng komunion na nagpapaalala sa pagkasaserdoteng ito (Genesis 14:18).

7. Ang Papel at Komunikasyon ng Banal na Espiritu

Ang Banal na Espiritu ay natatanggap sa pamamagitan ng mananampalataya, pagsisisi, at binyag, na nagbibigay-daan sa paglapit sa Diyos at pakikipag-ugnayan:

- Pag-access sa Espiritu:
 - Mga Gawa 2:38: “Magsisi kayo, at magpabautismo... at tatanggapin ninyo ang kaloob ng Espiritu Santo.”
 - Mga Taga-Efeso 1:13-14: Ang mga mananampalataya ay “tinatakan ng ipinangakong Banal na Espiritu” sa pamamagitan ng mananampalataya.
 - Mga Taga-Galacia 3:2: Ang Espiritu ay tinatanggap “sa pamamagitan ng pakikinig na may mananampalataya.”
 - Mga Taga-Roma 8:9: Ang lahat ng mananampalataya ay may Espiritu, kaya’t sila’y ginagawa nilang mga templo (1 Corinto 6:19).
- Komunikasyon:
 - Pagtuturo: Juan 14:26, “Ituturo niya sa inyo ang lahat ng mga bagay.”
 - Patnubay: Juan 16:13, “Papatnubayan niya kayo sa buong katotohanan.”
 - Pamamagitan: Mga Taga-Roma 8:26, “Ang Espiritu ang namamagitan para sa atin.”
 - Mga Panaginip, Pangitain, at Pahayag: Mga Gawa 2:17-18 (tingnan ang Joel 2:28-29), “Ang inyong mga binata ay makakakita ng mga pangitain, at ang inyong mga matatanda ay mananaginip ng mga panaginip.” Kabilang sa mga halimbawa ang pangitain ni Pedro (Mga Gawa 10:9-16), ang pangitain ni Pablo sa Macedonia (Mga Gawa 16:9), at ang mga pahayag ni Juan (Pahayag 1:10-11).
- Wastong Paglapit sa Diyos:

- Pinapadali ng Espiritu ang paglapit sa pamamagitan ng pagiging anak (Mga Taga-Roma 8:15-16, “Tayo’y sumisigaw, ‘Abba! Ama!’”), panalangin (Mga Taga-Roma 8:26), at pagsamba (Juan 4:23-24). Pinahuhusay ng mga panaginip at pangitain ang paglapit sa pamamagitan ng paghahayag ng kalooban ng Diyos (Mga Gawa 10:19).
- Mga Taga-Efeso 2:18: “Sa pamamagitan niya, tayong dalawa ay may daan patungo sa Ama sa iisang Espiritu.”

Koneksyon sa Yom Kippur:

- Hindi ipinagkaloob ng mga ritwal ng Yom Kippur ang pananahan ng Espiritu (Hebreo 9:9-10). Tinutupad ito ng gawain ni Hesus sa pamamagitan ng pagbibigay-daan sa presensya ng Espiritu (Ezekiel 36:27).

Koneksyon sa Belo:

- Ang pagkapunit ng tabing (Hebreo 10:20) ay nagbubukas ng daan (Hebreo 10:19), nag-aalis ng mga hadlang sa Hebreo 9:8, na nagbibigay-daan sa pananahan ng Espiritu sa pamamagitan ng pananampalataya, pagsisisi, at binyag (Mga Gawa 2:38). Ang komunikasyon ng Espiritu, kabilang ang mga panaginip, pangitain, at mga paghahayag, ay dumadaloy mula sa daan na ito.

Koneksyon sa “Ang Daan”:

- Si Hesus bilang “ang daan” (Juan 14:6) ang tagapamagitan kung saan isinusugo ang Espiritu (Juan 16:7), na gumagabay sa mga mananampalataya sa Kanyang katotohanan (Juan 16:13).

Koneksyon kay Melquisedec:

- Ang pagkasaserdote ni Hesus bilang Melquisedec (Hebreo 7:17) ay nagbabayad-sala (Hebreo 9:12), na nagbibigay-daan sa pananahan ng Espiritu, na siyang nagpapabatid ng kalooban ng Diyos (Mga Gawa 2:17-18).

8. Binyag bilang Isang Minsanang Ritwal ng Inisyasyon

Ang bautismo ay isang minsanang gawain na nagpapasimula sa mga mananampalataya sa bagong tipan:

- Mga Gawa 2:38: “Magsisi kayo, at magpabautismo... at tatanggapin ninyo ang kaloob ng Espiritu Santo.”
- Mga Taga-Roma 6:3-4: Nakikiisa sa kamatayan at muling pagkabuhay ni Cristo.
- Mga Taga-Efeso 4:5: “Isang bautismo.”
- Mga Gawa 19:4-6: Madalas na iniuugnay sa pagtanggap ng Espiritu.
- Inihahambing ng bautismo ang mga mananampalataya sa kamatayan ni Hesus, ang punit na tabing (Roma 6:3, Hebreo 10:20), iniuugnay sila sa “daan” (Juan 14:6) at ipinagkakaloob ang Espiritu (Mga Gawa 2:38), na siyang nakikipag-ugnayan (Mga Gawa 2:17-18). Ang gawain ng Espiritu ay nagpapatuloy pagkatapos ng bautismo (Mga Taga-Galacia 5:16).

Koneksyon sa Yom Kippur:

- Ang binyag ay tumutupad sa paglilinis ni Yom Kippur (Lev 16:30) sa pamamagitan ng pakikiisa sa sakripisyo ni Hesus (Roma 6:3-4).

Koneksyon kay Melquisedec:

- Ang binyag ay sumasalamín sa pagpasok sa bagong tipan na namamagitan sa pagkasaserdote ni Hesus bilang si Melquisedec (Hebreo 8:6), na sinisimbolo ng tinapay at alak sa komunyón (Genesis 14:18).

9. Komunyón at ang Papel Nito

Ang Komunyón, na itinatag ni Hesus (Mateo 26:26-28, 1 Corinto 11:23-25), ay nagpapagunita sa Kanyang katawan at dugo:

- Tinapay: “Ito ang aking katawan, na inihahandog dahil sa inyo” (1 Corinto 11:24), ang punit na lambong (Hebreo 10:20).
- Kopa: “Ang kopang ito ang bagong tipan sa aking dugo” (1 Corinto 11:25), na siyang tumutupad sa luklukan ng awa (Mga Taga-Roma 3:25).
- Layunin: Inaalala ang kamatayan ni Hesus (1 Corinto 11:24-25), ipinapahayag ito (1 Corinto 11:26), itinataguyod ang pagkakaisa (1 Corinto 10:16-17), at nangangailangan ng pagsusuri sa sarili (1 Corinto 11:28).

Koneksyon sa Yom Kippur:

- Ipinagdiriwang ng Komunyon ang katuparan ni Hesus sa mga sakripisyo ni Yom Kippur (Hebreo 9:12), sa kambing na sisi (1 Pedro 2:24), at sa luklukan ng awa (Mga Taga-Roma 3:25). Ang mga panalangin habang komunyon ay tumataas bilang insenso (Pahayag 8:3-4), na siyang katuparan ng Levitico 16:12-13.

Koneksyon sa Belo:

- Ang tinapay ay kumakatawan sa katawan ni Hesus, ang punit na tabing (1 Corinto 11:24, Hebreo 10:20), na siyang pagbubukas ng daan (Hebreo 10:19).

Koneksyon sa “Ang Daan”:

- Ipinapahayag ng Komunyon si Hesus bilang “ang daan” (Juan 14:6), ang landas patungo sa Ama sa pamamagitan ng Kanyang sakripisyo (1 Corinto 11:26).

Koneksyon kay Melquisedec:

- Ang tinapay at alak ni Melquisedec (Genesis 14:18) ay naglalarawan ng mga elemento ng komunyon (Mateo 26:26-28), na nag-uugnay sa pagkasaserdote ni Hesus bilang Melquisedec (Hebreo 7:17) sa bagong tipan (1 Corinto 11:25).

Koneksyon sa Espiritu:

- Binabago ng komunyon ang kamalayan ng mga mananampalataya bilang mga templo (1 Corinto 6:19), kung saan nakikipag-ugnayan ang Espiritu (Mga Gawa 2:17-18), ngunit hindi ipinagkakaloob ang Espiritu, na dumarating sa pamamagitan ng pananampalataya, pagsisisi, at binyag (Mga Gawa 2:38).

10. Pagdiriwang ng Yom Kippur na may Komunyon

Ang pagdiriwang ng katuparan ng Yom Kippur sa pamamagitan ng komunyon ay nagsasama ng lahat ng tema:

- Paghahanda:
 - Magsisi at suriin ang sarili (1 Corinto 11:28), gayahin ang paghihirap ni Yom Kippur (Lev 16:29).
 - Pagnilayan ang pagbabayad-sala ni Hesus (Hebreo 9:12), ang pagtupad sa dugo ni Yom Kippur (Lev 16:14-15).
- Pagbasa ng Banal na Kasulatan:
 - Levitico 16: Mga ritwal ng Yom Kippur.
 - Genesis 14:18-20: Ang tinapay at alak ni Melquisedec.
 - Mateo 27:50-51: Napupunit ang tabing.
 - Hebreo 7:1-17: Ang pagkasaserdote ni Melquisedec.
 - Hebreo 9:1-14, 9:8: Ang mga limitasyon ng lumang tipan.
 - Hebreo 10:19-22: Ang punit na tabing at ang pasukan.
 - Juan 14:6: Si Hesus bilang “ang daan.”
 - Mga Gawa 2:17-18: Ang pakikipag-ugnayan ng Espiritu.

- Mateo 26:26-28, 1 Corinto 11:23-25: Ang pagtatatag ng komunyong.
- Panalangin bilang Insenso:
 - Mag-alay ng mga panalangin ng pasasalamat, pangungumpisal, at pamamagitan (Pahayag 5:8, 8:3-4), na sumasalamin sa insenso ni Yom Kippur (Lev 16:12-13). Hingin ang patnubay ng Espiritu, kabilang ang sa pamamagitan ng mga panaginip, pangitain, at mga paghahayag (Mga Gawa 2:17-18, Juan 16:13).
- Pakikibahagi sa Komunyong:
 - Tinapay: Kumain, inaalala ang katawan ni Hesus, ang punit na tabing (1 Corinto 11:24, Hebreo 10:20), “ang daan” (Juan 14:6), at ang tinapay ni Melquisedec (Genesis 14:18). Pasalamatan Siya sa pagpapasan ng mga kasalanan (1 Pedro 2:24).
 - Kopa: Inumin, pagdiriwang ng Kanyang dugo, ng bagong tipan (1 Corinto 11:25, Roma 3:25), at ng alak ni Melquisedec (Genesis 14:18). Purihin Siya para sa walang hanggang pagtubos (Hebreo 9:12).
 - Magnilay-nilay tungkol sa pagiging isang templo (1 Corinto 6:19), na dinalisay ng Kanyang sakripisyo (Hebreo 9:14).
- Proklamasyon:
 - Ipahayag ang kamatayan ni Hesus (1 Corinto 11:26), ang punit na tabing, ang Kanyang pagkasaserdote ni Melquisedec (Hebreo 7:17), at ang Kanyang tungkulin bilang “daan” (Juan 14:6), na siyang tumutupad sa pagbabayad-sala ni Yom Kippur (Hebreo 10:10).
- Panawagan sa Ebanghelyo:
 - Ibahagi ang Mga Gawa 2:38, Juan 14:6, at Mga Taga-Roma 10:9, na inaanyayahan ang mga hindi mananampalataya sa pananampalataya, pagsisisi, at binyag upang matanggap ang Espiritu (Mga Gawa 2:38) at makapasok sa “daan” (Juan 14:6).
- Komunidad at Pagsamba:
 - Makibahagi sa pakikiisa sa mga mananampalataya, na binibigyang-diin ang pagkakaisa bilang katawan ni Kristo (1 Corinto 10:17, Efeso 2:21-22). Umawit ng mga papuri o basahin ang Awit 22, Isaia 53, o Awit 141:2, na iniugnay sa mga tema ng Yom Kippur.
- Pangako sa Kabanalan:
 - Bilang mga templo (1 Corinto 6:19), mangakong luwalhatiin ang Diyos (1 Corinto 6:20), ialay ang mga buhay bilang “mga handog na buhay” (Roma 12:1), gagabayan ng Espiritu (Roma 8:14), kasama na ang Kanyang pakikipag-ugnayan (Mga Gawa 2:17-18).

Koneksyon kay Melquisedec:

- Ang tinapay at alak sa komunyong ay sumasalamin sa handog ni Melquisedec (Genesis 14:18), na nagpapatibay sa pagkasaserdote ni Hesus (Hebreo 7:17) at sa bagong tipan (1 Corinto 11:25).

11. Mga Implikasyon ng Pagpunit ng Lambong

Ang pagkapunit ng tabing, gaya ng katawan ni Hesus (Hebreo 10:20), ay nakakaapekto sa pakikipag-isa at paglapit sa Diyos sa lahat ng elemento ng Yom Kippur:

1. Mataas na Saserdote at Pagkasaserdoteng Melquisedec:
 - Yom Kippur: Ang mataas na saserdote ay pumapasok sa likod ng tabing (Lev 16:2).
 - Pagpunit ng Lambong: Pinunit ng kamatayan ni Hesus ang lambong (Hebreo 10:20), at ang Kanyang pag-akyat sa langit (Hebreo 9:24) bilang isang paring Melquisedec (Hebreo 7:17).
 - Epekto: Ipinagdiriwang ng Komunyong ang Kanyang katawan, ang punit na belo (1 Corinto 11:24), at ang Kanyang walang hanggang pagkasaserdote, na nagbibigay ng daan (Hebreo 7:25).

2. Sakripisyo/Kambing na Ibinukod:

- Yom Kippur: Pansamantalang tinubos ang dugo (Lev 16:15-22).
- Pagpunit ng Lambong: Ang katawan ni Hesus ay permanenteng nagbabayad-sala (Hebreo 10:20, 9:26).
- Epekto: Ang tinapay at kopa ng komunyong ay nagpapahayag ng sakripisyong ito (1 Corinto 11:24-26).

3. Insenso bilang Panalangin:

- Yom Kippur: Ang insenso ay nagtatakip sa pari (Lev 16:12-13).
- Pagpunit ng Tabing: Ang mga panalangin ng mga mananampalataya ay umaakyat sa pamamagitan ni Hesus (Hebreo 10:22, Pahayag 8:3-4).
- Epekto: Kasama sa komunyong ang mga panalangin bilang insenso (Awit 141:2), na sumasalamin sa paglapit.

4. Mananampalataya bilang Templo:

- Yom Kippur: Ang tabernakulo ay tahanan ng Diyos (Lev 16:16).
- Pagpunit ng Tabing: Ang sakripisyo ni Hesus ay ginagawang mga templo ang mga mananampalataya (1 Corinto 6:19, Hebreo 9:14).
- Epekto: Pinatitibay ng komunyong ang pagkakakilanlang ito (1 Corinto 10:16).

5. Pagdating sa Banal na Espiritu:

- Yom Kippur: Walang Espiritung nananahan (Hebreo 9:9-10).
- Pagpunit ng Lambong: Ang kamatayan ni Hesus, bahagi ng Kanyang gawaing pagtubos, ay nagbibigay-daan sa pananahan ng Espiritu sa pamamagitan ng pananampalataya, pagsisisi, at binyag (Mga Gawa 2:38, Mga Taga-Efeso 1:13). Ang Espiritu ay nakikipag-ugnayan, kabilang ang sa pamamagitan ng mga panaginip, pangitain, at mga paghahayag (Mga Gawa 2:17-18).
- Epekto: Ang komunyong ay nagpapanibago ng kamalayan sa pagpasok bilang mga templo (1 Corinto 6:19), ngunit ang Espiritu ay natatanggap sa pamamagitan ng pananampalataya, pagsisisi, at binyag, hindi lamang ang komunyong o ang pagkapunit ng tabing (Galacia 3:2).

6. Paglilinis at Pagkakasundo:

- Yom Kippur: Dugo na pansamantalang dinadalisay (Lev 16:30).
- Pagpunit ng Lambong: Ang dugo ni Hesus ay naglilinis magpakailanman (Hebreo 9:14, Roma 5:10).
- Epekto: Ipinagdiriwang ito ng kopa ng Komunyong (1 Corinto 10:16).

7. Pahinga at Kabanalan:

- Yom Kippur: Nagpahinga ang Israel (Lev 16:29).
- Pagpunit ng Lambong: Nag-aalok si Hesus ng kapahingahan (Hebreo 4:9-10), na nananawagan para sa kabanalan (Hebreo 10:22).
- Epekto: Ang komunyong ay nangangailangan ng pagsusuri sa sarili (1 Corinto 11:28).

Koneksyon sa “Ang Daan”:

- Ang punit na tabing ay ang “bago at buhay na daan” (Hebreo 10:20), si Hesus mismo (Juan 14:6), ang landas patungo sa Ama.

Koneksyon kay Melquisedec:

- Ang punit na belo, ang katawan ni Hesus, ay nakahanay sa Kanyang pagkasaserdote ni Melquisedec (Hebreo 7:17), na sinisimbolo ng tinapay at alak sa komunyong (Genesis 14:18).

12. Sintesis ng Teolohiya

Ang pagkapunit ng tabing (Hebreo 10:20), si Hesus bilang “daan” (Juan 14:6), at ang Kanyang pagkasaserdote ni Melquisedec (Hebreo 7:17) ay siyang katuparan ng Yom Kippur (Levitico 16, Hebreo 9:8):

- Si Hesus bilang “Ang Daan”: Ang tanging landas patungo sa Ama, na isinabuhay sa Kanyang punit-punit na katawan (Juan 14:6, Hebreo 10:20) at walang hanggang pagkasaserdote (Hebreo 7:25).
- Ang Pagkasaserdote ni Melquisedec: Inilalarawan ang tinapay at alak ng pagkasaserdote at komunyong ni Hesus (Genesis 14:18, Hebreo 7:3), na higit pa sa orden ng mga Levita noong Yom Kippur (Hebreo 7:11).
- Pagpunit ng Tabing: Nagbubukas ng daan patungo sa Diyos (Hebreo 10:19), tinutupad ang pinaghihigpitang pagpasok ayon sa Yom Kippur (Lev 16:2).
- Komunikasyon ng Banal na Espiritu: Pinagagana ng pananampalataya, pagsisisi, at binyag (Mga Gawa 2:38), kabilang ang mga panaginip, pangitain, at mga paghahayag (Mga Gawa 2:17-18), na gumagabay sa “daan” (Juan 16:13).
- Wastong Paglapit sa Diyos: Sa pamamagitan ng “daan” (Efeso 2:18, Hebreo 10:22), na pinadali ng Espiritu (Roma 8:15).
- Binyag: Isang minsanang pagsisimula sa “daan” (Roma 6:3-4, Efeso 4:5), na nagkakaloob ng Espiritu (Mga Gawa 2:38).
- Komunyong: Ipinagdiriwang ang punit na tabing, “ang daan,” at ang mga elemento ni Melquisedec (1 Corinto 11:24-26, Genesis 14:18), na nagpapanibago ng daan bilang mga templo (1 Corinto 6:19).
- Insensong bilang Panalangin: Ang Espiritu ang nagbibigay-kapangyarihan sa mga panalangin (Roma 8:26), na siyang katuparan ng insensong ni Yom Kippur (Pahayag 8:3-4).
- Mananampalataya bilang Templo: Ang sakripisyo ni Hesus ay ginagawang templo ang mga mananampalataya (1 Corinto 6:19), na pinananahanan ng Espiritu (Efeso 2:22).
- Mga Pangunahing Pagkakaiba mula sa Yom Kippur:
 - Pagpasok: Pangkalahatan (Hebreo 10:19) vs. pinaghihigpitan (Lev 16:2).
 - Permanensiya: Walang Hanggan (Hebreo 10:10) vs. taunang (Lev 16:34).
 - Lokasyon: Mga mananampalataya bilang mga templo (1 Corinto 6:19) vs. pisikal na tabernakulo.
 - Saklaw: Pangkalahatan (1 Juan 2:2) vs. Pang-Israel lamang.

13. Konklusyon

Si Hesus bilang “daan” (Juan 14:6), ang Kanyang pagkasaserdote ni Melquisedec (Hebreo 7:17), at ang pagpunit ng tabing (Hebreo 10:20) ay tumutupad sa Yom Kippur (Levitico 16) sa pamamagitan ng pagbubukas ng walang hanggang daan patungo sa presensya ng Diyos (Hebreo 10:19). Ang tinapay at alak ni Melquisedec (Genesis 14:18) ay naglalarawan ng komunyong, na ipinagdiriwang ang katawan at dugo ni Hesus (1 Corinto 11:24-25) bilang landas patungo sa Ama. Ang Banal na Espiritu, na tinatanggap sa pamamagitan ng pananampalataya, pagsisisi, at binyag (Mga Gawa 2:38), ay nakikipag-ugnayan sa pamamagitan ng mga panaginip, pangitain, at mga paghahayag (Mga Gawa 2:17-18), na gumagabay sa mga mananampalataya sa “daan” (Juan 16:13) at tinitiyak ang wastong daan (Mga Taga-Efeso 2:18). Ang binyag ang nagpapasimula sa landas na ito (Mga Taga-Roma 6:3-4), habang ang komunyong naman ang nagpapahayag nito (1 Corinto 11:26), na nagpapanibago sa mga mananampalataya bilang mga templo (1 Corinto 6:19). Ang pagdiriwang ng Yom Kippur nang may komunyong ay nagbubuklod sa mga katotohanang ito, na nag-aanyaya sa lahat na sundan ang “daan” sa pamamagitan ng pananampalataya.